

sdužení rodičů a přátel ropy

(fakt se mě neptej, kdo vlastně jsme, nemyslím si, že bych to kdy věděl)

pražská skupina s těžko vysvětlitelným názvem i hudební taxonomií existuje v současné sestavě asi dva roky, ale její počátky sahají do doby před více než deseti lety. tehdy roman (ro) neruda a pavel (pa) tic společně vytvářeli různá ad hoc seskupení prezentující vlastní texty, hudbu i výtvarné počiny a happenings. dnes srpr kromě ro (voc) a pa (keyb) tvoří arnošt štědrý (gui), hynek just (dr) a jan klempíř (bass). mezi stálé hosty patří saxofonová sekce v sestavě leo hanuš, lukáš georgiev a míchal kostiuk. vesměs všichni členové i hosté srpr, kromě jednoho člena orchestru národního divadla, se žíví poctivě v zaměstnáních, která nesouvisejí s hudbou.

(nikdo tady není, takže večírek už asi skončil)

hudba srpr je směs žánrů propojených v osobitý projev i zvuk. někteří v té souvislosti hovoří o post-punku, jiní o alternativě či neo-undergroundu (kdoví, co to přesně znamená). skupina klade důraz na úsporné, funkční aranže, nebojí se hrát nahlas, experimentovat se zvuky, dělat exkurze do různých žánrů. velmi důležitou roli v písních hrají autorské texty, které se snaží o vyjádření nálad a pocitů, často s nahořklým nadhledem. následkem toho je většina písní buď depresivní nebo o děvčatech, přičemž některé lze zařadit do obou kategorií.

(nemám rád velký namyšlený slova, slova, co začínaj na velký pís-mena)

v posledních letech začíná srpr naplňovat pověst kultovní kapely se všemi negativy, která k tomu patří. idiosynkratická pódiová prezentace, eklektický projev, naprostá absence snahy o komerční úspěch s absurdními projevy, jako je utajování koncertů, to vše implikuje nevelkou, ale věrnou obec příznivců. setkání s hudbou srpr většinu lidí nenechá chladnými, přičemž názory se liší od „if frank black were czech ...“ po „rádoby drsný pseudointelektuálský projev“. ideální posluchač, pro kterého srpr hraje, je člověk s nadhledem a otevřenou myslí, který poslouchá i když tancuje, nejlépe blondýnka.

(říkej si mantru „je mi nádherně“, že mě to už dávno nenapadlo)

srpr pravidelně jednou až dvakrát do měsíce koncertuje v pražských klubech (delta, raf, vagón) a výjimečně se vydává i za hranice města či republiky. v listopadu 2003 skupina nahrává a vydává své první studiové album „je mi nádherně“, na jehož konečném tvaru se radou a pomocí podíleli i martin černý (produkce), ondřej ježek (sound) a restaurace u kozla (catering).

www.srpr.cz
srpr@srpr.cz
Srpr/promo2003 (C)jkl